

dring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse § 7, nyt stk. 2.“

Regeringen tiltræder flertallets opfattelse.

Til § 11.

Bestemmelsen er udfærdiget i overensstemmelse med en enig indstilling fra Fællesrepræsentationen, Hovedorganisationen for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark, Foreningen af Arbejdsledere i Danmark, Jern- og Metalindustriens Sammenslutning og Dansk Arbejdsgiverforening.

Til § 12.

På baggrund af den industrielle udvikling og ibrugtagen af nye stoffer og arbejdsprocesser giver paragraffen arbejdsministeren mulighed for at bestemme, at den nødvendige sikkerheds- og sundhedsekspertise skal være til stede på virksomheden. Det er ikke hensigten ved reglen at gøre indgreb i arbejdsgeberens frie ansættelsesret. Arbejdsgeberen kan opfylde sin pligt efter de fremtidige regler på forskellig vis, idet det afgørende er, at der reelt stilles sådan bistand til rådighed. Det forudsættes således, at det overlades til arbejdsgeberens egen afgørelse, om han vil ansætte en sikkerhedsmedarbejder på virksomheden side om side med andre medarbejdere, eller om han f. eks. vil antage konsulentbistand, eventuelt ved et rådgivende firma.

Til § 13.

EF-kommissionen har i henstilling 20/1962 foreslået, at bedriftslægeordninger gøres obligatoriske i industrien, først og fremmest der, hvor der er flest arbejdstagere, hvor ulykkeshyppigheden er højest, eller hvor de ansatte er udsatte for sundhedsfarer af særlig art.

Bestemmelsen giver arbejdsministeren mulighed for at fastsætte regler om bedriftssundhedstjeneste på den enkelte virksomhed eller fælles bedriftssundhedstjeneste for grupper af virksomheder. Bemyndigelsen gælder for såvel privat som offentlig virksomhed inden for lovens område.

Den nærmere udformning af bedriftssundhedstjenesteordningen er under overvejelse i Arbejdsmiljøgruppen af 1972 og i et udvalg, nedsat af Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark og Almindelig Dansk Lægeforening, hvis formand er valgt til formand for udvalget.

Til kapitel 3.

Til § 14.

Med den tekniske udvikling har flere brancher allerede oprettet branchesikkerhedsråd for at kortlægge sikkerheds- og sundhedsproblemer inden for et fag eller område.

Således har „Sikkerhedsudvalget for Kemisk Industri“ gennem en årrække undersøgt og analyseret forskellige kemiske stoffers virkninger og fastsat regler for deres transport, opbevaring og brug. Udvalget udarbejder vejledninger om tilladelige sundhedsgrenser og foreskriver, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes ved arbejde med stofferne.

Senest har plastindustrien nedsat et branchesikkerhedsudvalg, der som sin første opgave vil opstille et skema over sikkerheds- og sundhedsproblemer inden for branchen. Udvalget vil derefter tage stilling til, hvilke problemer man derefter vil søge at forebygge i første omgang.

Initiativer af denne art er endvidere taget i malerfaget og er på vej indenfor laboratorieområdet.

Denne udvikling på brancheplan ønskes udvidet og fremmet. Arbejdstilsynet har repræsentanter i de nævnte udvalg. Det må forudses, at de kommende branchesikkerhedsråd også vil anmode om repræsentation fra arbejdstilsynet.

Med „repræsentativt sammensat“ er tilsigtet, at det enkelte branchesikkerhedsråd vælges på en sådan måde, at det kan repræsentere forskellige arter af virksomheder, såvel som de forskellige kategorier af beskæftigede.

I forbindelse med godkendelsen kan arbejdsministeren fastsætte vilkår.

Ad stk. 2. Inden for nogle fag eller områder vil der være behov for, at der midlertidigt eller permanent udøves en konsulenttjeneste til støtte og vejledning med henblik på særlige sikkerheds- eller sundhedsproblemer.

Konsulenterne vil således kunne yde vejledning til såvel brancheorganisationerne som de enkelte virksomheder i det omfang, disse ønsker det. Påbud skal fortsat kun kunne gives af arbejdstilsynet. De vil desuden kunne medvirke ved udarbejdelse af branchens egne vejledende regler om sikkerhed og sundhed, ved redigering af branchetidsskrifter om arbejdsmiljøproblemer og ved anden oplysnings- samt undervisningsvirksomhed om sådanne problemer. Denne virksomhed kan være af samfundsmæssig betydning og kan således danne et værdifuldt supplement til myndighedernes indsats.

Derfor kan der være brug for at kunne tilskynde til etablering og opretholdelse af sådan konsulenttjeneste ved statsligt tilskud.

Ad stk. 3. Bestemmelsen svarer i hovedtræk til § 66, stk. 1, nr. 2, vedrørende arbejdsmiljørådet.

Bestemmelsen har i forhold til stk. 4 selvstændig betydning med hensyn til f. eks. tværteknologiske regler, der især vedrører vedkommende branche. I modsætning til stk. 4 er det ikke anset for hensigts-